

РЕДЪТ НА ОТКРОВЕНИЯТА

Къде е родена Европа	9
НЕОЛИТНИТЕ ПРЕДТЕЧИ НА ЦИВИЛИЗАЦИЯТА	12
Първите поселища	13
Първите металурзи	17
Първите писмена	19
Първите скъпоценни кюлчета.....	23
Градът, надживял Потопа.....	24
ОБЕЗСМЪРТЯВАЩИТЕ ЧАРОДЕЙЦИ.....	28
Надгражното през хилядолетията.....	29
Орфиските и техните тайни.....	32
Първите владелини на Балканите	35
Тракийски проходи към други светове	37
Гетски чародейства срещу македоните	41
Магичната плячка на келтите.....	44
Дръзките битки на Спартак.....	47
Умълчаваната тайна и апостол Павел.....	48
Сердикийският благослов над християнството	51
Свещените писмена на добруджанските монаси.....	55
РАЗПОЗНАВАНИ И НЕНАЗОВИМИ	60
Заглушеното под шума за шумерите	62
Древното царство Балх	64
ПРИШЕСТВИЕ ИЛИ ЗАВРЪЩАНЕ	70
Великата Стара България	72
Волжка България	77
Куберова България.....	80
Алцековите българи	82
ИЗСТРАДАНАТА ИМПЕРИЯ НА ПРЕДЦИТЕ	85
Гети, наречени още склавини.....	85

Най-справедливите в света	86
Спасителят на Европа	90
Апостолите Црко и Страхота	94
И на вси призвани – книги да четат	98
Предтеча на християнството в Рус	110
Българското учение от магите	116
Богомилските териториални разселения	123
Благовестието от Българското евангелие	129
Възслава и завоевания	136
Изпитанията в родината на христородците	139
Когато крепости са охранявали скрипториите	142
Посланици от Духовната империя	155
 КАТО СВЕТЦИ СЛЕД СПАСИТЕЛЯ	160
Под проклятието на робството	161
Свещената война	167
Лъвският скок	176
Бойната светиня на българите	185
 СВОБОДНИ В СТЕСНЕНИ ГРАНИЦИ	190
Българското приобщаване на небето	192
Учителят от Всемирното бяло братство	198
Българският баща на компютъра	201
Духовната империя си позна митрополията	205
 ВРЕМЕ ЗА РАЗМИСЛИ И ОСЕНЕНИЯ	209
Отстъпите на българските академици	209
Заслужаваме ли натиска от чуждоземни наставници	220
Да преговорим наученото	224
 ПОДРОБНОСТИТЕ ПО СПОДЕЛЕННИТЕ ОТКРОВЕНИЯ	231
НАРЪЧНИК ЗА РОДОЛЮБИВИ ПОМЕНИ	234

КЪДЕ Е РОДЕНА ЕВРОПА

България не просто е най-старата държава в Европа. Нейното население е живеело по свой календар, в който летоброенето започва 5508 години преди Христá. Изконното наше място е както между земите на западните и източните хора в Евразия, така и между северните и южните жители на материка ни. В годините, когато у нас, наред с палеологията, и тракологията откри мястото си сред науките, е закономерно ние – като наследници на книжовници и маги още от предпостопното човечество! – по завéтния си дълг да осмислим придобивките и изпитанията за населението, което тук е оцелявало, преуспявало и се е утвърждавало до народ в драматични поредици от знакови хилядолетия за развитието на земната цивилизация. И примамливо, и опасно е в тази страна – средищна за живота още в древния свят върху Земята! – да изследваш гените, съдбата, постиженията и приносите на нейните луде. Под цели селищни могили от наносите над рушени и надграждани човешки обиталища като приспано зърно бди загробено познание, което изчаква кога ще пусне кълн през нашата науч(Е)ност. Като в тайник под прага на входа за изконния нашенски дом стои укрит вещо ключът към съкровищницата на изгрялата тук европейска цивилизация...

И кой може да се сети къде е този ключ? Своите. Та ние трябва да го извадим, защото е време да се завърнем като достойни наследници на бащинията си за изконното умение как и занапред да оцеляваме в надграждането на нашата човешина с дълбинно вживяване във Вселената.

По средищното място на нашите земи проф. Александър Фол видя ролята на Тракия като „въртяща се шайба“ между Изтока и Запада. И сигурно е прав... В своите идеологически граници с политическите съображения на предходното време обаче траколозите от неговото поколение приемаха ролята ѝ по-скоро на посредник в обмена между заобикалящите ни населния. Намираха народа ни за находчив,

но... упорито несръчен за ювелирна работа, че и... безписмен. Дори им изглеждаше неумел сам да роди идеите за практиката, целите и истинските постижения в магичните си тайнства. Твърде често *академично* им се струваше непостижимо дори предците ни сами да са създавали свещените си съдове, та затова все, божем, е трябвало да разчитат на внос от заобикалящите ги умници и техните майстори – гръцки, персийски, и всеки, който се възползва от интереса на балканците.

Но дали е така? Защо дори през 1585 година Европа е показана като провинция в утробата на Тракия върху картата на Абрахам Ортелий?!

Европа като провинция върху картата на Тракия от 1570 г. на нидерландския картограф Абрахам Ортелиус

Това е работа на специалист, който от 1575-а е бил географът на испанския крал Филип II – единствения оцелял законен син на император Карл V. А татко му определено е бил наясно с Европа, щом е обединил Свещената римска империя в политически съюз с Кралство Арагон, Кралство Кастилия, Неаполитанското кралство, Кралство Сицилия, Бургундска Нидерландия и испанските колонии в Америка! Дори сега, след изтеклите вече десетилетия и от ХХI век, все по-ясно се разбира, че картата документира изявление на специалист, който не само е бил от сой, но и явно е посветен в изконни познания...

наблизо се е намирал производствен център за богослужебни ютвари, ритуални инструменти, накити и амулети от „метала на боговете“.

Първите писмена

Нашите цивилизатори на Европа не изоставяли и прадревния си начин за записване „с черти и резки“ от западнобългарската пещера Козарника. Освен като врязани отделни знаци по скалните светилища ги имаме подредени в дълги редове като на пространен древен документ. Той е врязан върху дъното на керамичен модел с вид на пещ от V хил. пр. Хр., намерен под останките на четири селища от неолита и каменно-медната епоха близо до кюстендилското село Слатино. Изследователи предполагат, че това може да е календарна система, защото някои от откритите там предмети издават астрономическите познания на енеолитните хора.

Пространен древен документ от V хил. пр. Хр. върху керамична плочка от с. Слатино, Кюстендилско, с козарнишкия начин на записване

Особени *предписмени* знаци има и върху отделни находки. Плиний Стари, който е започнал римската си кариера като префект на Първи **тракийски** отряд в средата на Христовото столетие, смята, че с тези знаци са „разписани“ древни „разплащателни документи“. Но със самочувствието на правоверен римски учен е пропуснал да отчете, че това може да е било прадревно благовестие или дори първата – достигнала от 80 века до нас! – записана поема...

Отпреди 7 хилядолетия със загадъчни знаци е изписана и вероятно най-старата молитва в Европа, открита в светилището на ранноземеделско селище от епохата на късния енеолит върху територията на съвременния град Русе. И върху идеално кръглата „чиния на Ной“ от пясъчник, която проф. Петко Димитров е извадил от 93-метрова дълбочина в Черно море, ясно се различават 28 знака! А с онези, от които са останали само следи, всичките стават около 60, като с различна форма от четливите са 23 – колкото за азбука.

Тези и сходните им по време и вид „послания“ са признати за научна сензация, защото писмеността върху тях е с 1000 години по-стара от крито-микенската и египетската.

Определено свещен текст виждаме и върху двустранно гравирана обредна керамична плочка с писмена от V хил. пр. Христá, открита във врачанското село Градешница. Че тя дори е имала магична роля в прадревни посвещенчески обреди, се разбира по двете срещуположни по диагонал дупчици на периферията ѝ. О тях сигурно е била връзвана с обща връв за окачване върху гърдите на жреца, както сега поповете носят кръстче, а владиците – иконка. Различният запис на обратната ѝ страна подсказва, че във върховния миг от свещения ритуал тя вече е била обръщана към посветените адепти на споделеното духовно познание.

*Текстът за посветени върху двустранно гравирана обредна керамична
плочка с писмена от V хил. пр. Хр., открита в с. Градешница*

Територията на днешна България е Земя на свещените писмена поне от V хил. пр. Хр. Оттогава са глинените и каменните плочки с най-старите дълги записи, които са с хилядолетие по-древни дори от египетскитеprotoиероглифи! Върху археологически находки от долното течение на Дунав са открити към 5500 знака от епохата на неолита (около 6000 до 3500 г. пр. Хр.), като в над 1000 от случаите те са комбинирани от 2 и повече символа. Глинени плочки със сакрални символи са намерени и до вече споменатото село Караново (което е почти в средата на Одриското царство), сред руините на свещения за траките Перперек в земите на бесите край днешния град Кърджали. А положително ще видим още, след като се научихме да ги забелязваме.

*Врязаният надпис отпреди 6500 години в скала
край родопското село Ситово*

Изследователи дори определят, че врязаният в скала край родопското село Ситово надпис е с фригийски букви, изсечени преди 6500 години. Още през 1980-а от откритите „официално“ дотогава общо 1337 знака по нашите земи Людмила Дончева-Петкова определи 783 като руно-подобни, 14 – като глаголически, и 185 – като познати в кирилицата и гръцката азбука. На симпозиума „Произход на писмеността“ в Милано белгийският учен Харал Харман от брюкселския Център по мултлингвистика дори защити хипотеза, че писмеността не е възникнала, както се предполагаше досега, в Месопотамия, в Китай или в Египет, а цели 2000 години по-рано – през 5500 г. пр. Хр. – на Балканите. В своята книга „Загадката на Дунавската цивилизация: Откриването на най-древната високоразвита цивилизация в Европа“ той доказва, че тук е пребивавала цивилизация, която навсякъде е развила първата писменост в света, защото нейната појава може да бъде отнесена дори към VII хил. пр. Хр.